

•

შენ ისევ დადლილ თვალებს ისვებ,
ისევ თორმეტჯერ რეკავს საათი.
რა ვქნა, მე ვერსად ვერ მოვისვენე,
შევდივარ ბაღში სიმშვიდისათვის.

ისევ ფიქრში ვარ, ქრიან დღეები,
დავტოვე ქუჩა, ხალხი, პროსპექტი.
მე ისევ მიყვარს ბაღის ხეები,
მე ისევ მიყვარს კვიპაროსები.

ვარ ასე მარტო, პოეტი-ბავშვი
და ფიქრი ბრუნავს, როგორც საათი.
შევდივარ ისევ სასახლის ბაღში,
შევდივარ მხოლოდ სიმშვიდისათვის.